

MLÁDĚ, CHCEŠ MI SNAD AŽ, A 1/2 E ODCHÁZĚ?

Pondělí, 16. března 2015

„Stárnutí je otrava, ale je to jediný možný způsob, jak se dožít vysokého věku,“ řekl prý G.B. Shaw (a další známé osobnosti, ke kterým se připojuji i já, osobnost vcelku neznámá!). Jak spolehlivě znáte, že mladí odchází neznámo kam? Nenechte se mýlit, nebudou to první jediny, které vás na to upozorní. Nebude to ani slábnoucí zrak. Svůj první jediný vlas jsem si vytrhla v pětadvaceti. Spousty mladých lidí nosí brýle.

Odchod mladí tvoří jen maličkosti, které jsou na poprvé sotva postřehnutelné. Ale čím dál se s nimi setkáváte, tím vás o jeho odchodu utvrzují.

- „Asto a stále dál se mi stává: „Budeme si tykat, já jsem Zuzka.“ ... „No, já nevím, jestli bych si zvyknul, paní Součková,“ dostanu studenou sprchu od toho mladíka.
- zaskočí mě, když ten mladej hezkej kluk v tramvaji řekne: „Posaďte se, paní.“ (cože?... paní?... já jsem paní holka, která běhá maratony)
- vde kolem se to hemží lidmi, kteří jsou mladší (cože je divné, protože je nedávno tomu naopak)
- s těmi, kteří se narodili dříve než vy, se můžete setkat buď v obchodě nebo kdybyste se zúčastnili nějaké společenské akce (chodíte tam málokdy - mám na mysli operu, na společenské akce jste v posledních deseti letech nebyli ani jednou a pokud si vzpomínáte, tak předtím také ne...)
- s hrůzou zjistíte, že ta protivná stará bába, se kterou máte co dočinění, je o dva roky mladší (tákrát polknete naprázdno, zalapáte po dechu a teprve pak jste schopni komunikace) - místo odchodu na věčnou poutě máte spánek u televize (až dříve, co dříve, pohodlí u televize je pohodlí u televize!)
- po ránu vám trvá mnohem déle, než neznámou osobu v zrcadle přeměňte ve svoji známou (a stojí to čím dál víc peněz, ale psst, až se to nedozví můj manžel!)
- když se prohlédnete bez brýlí, jste pořád docela pěkná bába, zatímco ihned po jejich nasazení zjistíte, že vás stává bába (vrásky?...kde se tu vzaly, když je nikdo nepozval!?) -
- doma máte knihovnu plnou knih, knihy se valí u postele, v posteli, za postelí. Milénium dokonce nahradilo upadlou nohu postele. Všem dokola tvrdíte, že tečku nikdy! (a co aspoň ten chytřej telefon?)
- máte sice profil na facebooku, ale pořád nemůžete pochopit, co vám jejich na těch selfie mají (když já na tom selfie vypadám pořád stejně!)

Zatím to není ještě tak patrné, když:

- nevlastníte denní a týdenní dávkovač léků a v lékárně nenecháváte polovinu přímku
- uvědomujete si, že s prodloužujícím se odchodem do důchodu si tohoto zájemů moc neužíváte
- věnujete se raději svým koníčkům než vydáváním peněz a nechcete trávit nadbytečný čas v práci, pokud tedy nějaká zábava

- nevyhledáváte a neplýtváte časem na zbytečné války
- máte nadhled a umíte si ze sebe udělat legraci
- dokážete přiznat chybu a porádku
- víte, že srážka s blbcem nemá cenu a převážně se tím lidíte
- nad spoustou věcí umíte mávnout rukou
- neschováváte si lepení oblečení, boty, parfémy, dobré víno "na pak", protože si uvědomujete, že "pak" vůbec nemusí přijít
- každou příležitost se snažíte chytit za pačesy a přestáváte se bát neúspěchu
- nestydíte se a nebojíte se cizích lidí, protože víte, že taky chodí na záchod
- nemáte potřebu se před ostatními etvovat - znáte svoji cenu

Ještě poád to není nutné, když existuje činnost, která vás baví! Ano, mládí je fajn, ale jak vechno, i ono má své mouchy. Stárnutí a stáří sice nemusí být tak prima, ale lečemu se díky životním zkušenostem dokážeme vyhnout. Kromě toho ten, kdo chce dlouho žít, mu stejně neutě. A proto, vzhledem k vysokému věku!

ZUZKA SOUČEKOVÁ, autorka knihy: Když se dáma rozběhne aneb Ani v padesáti není pozdě